

Pestprotocol

Het HPC maakt veel werk van de bestrijding van pesten omdat we met zijn allen vinden dat veiligheid en goede sfeer behoren tot de kernwaarden van onze school. Daarvoor hebben we gekozen en dat vraagt ook om een concrete vertaling in acties als die kernwaarden in het gedrag komen.

Pesten komt op scholen veel voor en het is geen eenvoudig probleem om aan te pakken. Het is een complex verschijnsel; er zitten veel kanten aan. Voor één persoon, bijvoorbeeld de mentor van een klas, is het daarom een haast onmogelijk opgave snel en doeltreffend in te grijpen bij pestgedrag van enige omvang.

Samenwerking tussen de verschillende functionarissen binnen een school is een voorwaarde. Een protocol regelt dat: het bevat een aantal afspraken om iets gezamenlijk op te lossen.

Aan de basis van dit protocol ligt het zgn. Nationaal Onderwijs Protocol tegen Pesten (Almere 1994), ontwikkeld door een aantal ouderverenigingen samen met deskundigen, en onze eigen ervaring met de bestrijding van pesten gedurende een aantal jaren.

1. De afdelingsleider (AL) van de pester is verantwoordelijk voor de aanpak van pesten, hij volgt daarbij het pestprotocol en werkt samen met mentor en vertrouwenspersonen (VP) en leerlingbegeleider (LB). De AL neemt stelling tegen pesten: voor pesten is nooit een geldige reden of excuus.
2. Zo gauw de AL van de gepeste op de hoogte is van pestgedrag - hetzij door eigen waarneming, hetzij door een melding van het meldpunt, een leerling, mentor of docent - vult hij, eventueel samen met de melder, het meldformulier zo volledig en concreet mogelijk in. Vervolgens informeert hij zo nodig de ouders van de gepeste leerling.
3. Vervolgens maakt de AL van de gepeste leerling zo gauw mogelijk met de VP een afspraak om met het slachtoffer een gesprek te hebben en overhandigt de VP (en de AL van de pester indien de leerlingen uit verschillende afdelingen komen) het meldformulier.
4. De verantwoordelijke AL informeert de mentor met het verzoek goed te blijven waarnemen en met alle partijen in contact te blijven over alles behalve het onderwerp pesten. De AL overtuigt de mentor ervan zich niet actief met dit geval bezig te houden; AL en mentor houden elkaar wel op de hoogte van ontwikkelingen. Als de mentor door ouders of leerlingen wordt aangesproken, verwijst hij naar dit protocol.
5. Voordat het gesprek van de VP met de gepeste heeft plaatsgehad, onderneemt de AL geen actie, noch naar de pester, noch naar de gepeste. In dit stadium vindt er dus geen waarheidsvinding plaats (wat is waar en wat is niet waar in de melding) en is er geen discussie met pester of gepeste leerling over ieders aandeel in het conflict.
6. Op het bovenstaande, punt 5, kan om twee redenen een uitzondering worden gemaakt. De AL komt meteen in actie als ingrijpen geen uitstel kan lijden omdat veiligheid en goede sfeer direct worden bedreigd, en als - gelet op de omvang van het probleem - een lik-op-stuk maatregel een gewenst effect kan hebben.
7. Bij deze uitzondering, ingrijpen zonder samenwerking, is de AL zich terdege bewust van het feit dat veel gepeste kinderen om allerlei redenen over de werkelijke aard en omvang van wat hen wordt aangedaan niet gauw zullen vertellen, zeker niet tegen iemand met sanctionerende bevoegdheden.
8. De VP stelt de AL direct na het gesprek met de gepeste op de hoogte van de ernst, de betrouwbaarheid en de exacte feiten van de melding en over wat er verder eventueel nog aan de hand is. Hij noemt eventueel de namen van de pester(s). In dit gesprek wordt ook nagegaan of voor een andere dan de standaardaanpak kan worden gekozen. Is dat het geval dan wordt dat altijd gedaan in overleg en in samenwerking met de leerlingbegeleider en de VP.
9. De AL gaat over tot de standaard aanpak van de pester. Hij voert een sanctionerend gesprek en geeft een straf die de bewustwording van de pester over wat hij heeft gedaan moet bevorderen (materiaal hiervoor, boeken en video's, bij de leerlingbegeleider). Hierbij hoort nog een aanvullend

gesprek om door te praten over wat deze leerling met het materiaal heeft gedaan. Intussen brengt de AL de ouders van de pester telefonisch op de hoogte van het gedrag van hun kind en herinnert hen aan de aanpak van de school.

Als de pester niet ophoudt, worden achtereenvolgens de volgende stappen éénmalig gezet:

1. De AL maakt een afspraak met de tweede VP, die niet de gepeste ondersteunt, om met de pester een gesprek te voeren over de achtergronden van zijn gedrag, d.w.z. hij gaat samen met de pester na wat er eventueel met hemzelf op sociaal-emotioneel gebied aan de hand kan zijn.
 2. De ouders worden uitgenodigd voor een gesprek op school met de AL en de VP.
 3. De pester wordt geschorst.
 4. De pester wordt verwijderd.
-
10. De AL laat zich na elke stap informeren over de effectiviteit van de aanpak door de VP die immers de gepeste ondersteunt en deze regelmatig blijft spreken. De VP is voor de AL de informatiebron als het gaat om het effect van de aanpak.
 11. De AL noteert op het administratieformulier, aan de andere zijde van het meldformulier) telkens een aantal gegevens over de voortgang van de aanpak. (ook t.b.v. het dossier)